

med, hvad der tidligere har været Regel, og jeg troer, at vi skulle bringe en saa eensartet Praxis som muligt ind i alle slige Forhold. — Det Forslag, vi have stillet under Nr. 12 til § 8, gaaer ud paa en anden Affattelse af denne Paragraph, idet vi i Loven kun vilde have optaget det, som forekommer os at være det Væsentlige, nemlig en Bestemmelse om, at den, der forbereder sig til Skolelærerexamen, skal have gennemgaaet en praktisk Uddannelse, forinden han faaer den theoretiske Uddannelse og melder sig til Examen. Det er det Væsentlige, vi have optaget i Forslaget til den nye § 8. Derimod, at der afleveres Døbe-, Vaccinationsattest og slige Ting, er noget saa Underordnet, at det efter min Opfattelse bør overlades i Administrationens Haand. Iøvrigt skal jeg bemærke, at vi med Hensyn til de Punkter, som omtales i denne Paragraph, have holdt os saa nær til det Bestaaende som muligt; thi vi erkjende ikke, at den Omstændighed, at man hidtil har troet sig nødsaget til eller fundet sig besværet til at foretage Væmpelser i Fordringerne, for Fremtiden skal gjøre det muligt for Skolelærerne at nøies med en mindre praktisk Uddannelse, end de hidtil have faaet. Det er meget mere nødvendigt for Fremtiden at faae en grundig praktisk Uddannelse, naar man vil slaae af paa den theoretiske Uddannelse, thi det er jeg overbevist om, at man kommer til at gjøre, naar dette Lovforslag kommer til at gaae igjennem; altsaa holder jeg fast paa, at det bliver eet Aar. Jeg maa desuden gjøre opmærksom paa, at der i vort Forslag er tilstaaet Væmpelser i den opstillede Regel, fordi det ligger i Sagens Natur, at naar man fordrer en saadan Attest for praktisk Virksomhed i Underviisningsvæsenets Tjeneste for eet Aar, vilde det være uforstaaeligt og ubilligt ikke at tage Hensyn til den Omstændighed, at en iøvrigt dygtig Person kan have været syg i nogen Tid i dette Aar; naar han iøvrigt har gjort, hvad han skulde, eller fordi der mangler en fjorten Dage i den Tid, skal man ikke tvinge ham til at udsætte sin Deeltagelse i den theo-

retiske Underviisning et heelt Aar af et saa underordnet Hensyn. Derfor er det naturligt at optage en saadan Væmpelse, og jeg troer ogsaa, man vil blive nødt til at tilstaae Væmpelse, selv om man sætter en lavere Tidsgrense. Det er derfor klogere og billigere og rigtigere i enhver Henseende at sætte eet Aar.

Jeg kommer nu til det, der for mig er Hovedsagen, nemlig Forslaget under Nr. 6. Med Hensyn til dette Forslag har min ærede Medforslagsstiller, Folkethingmanden for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brix), udtalt en heel Deel af det, som ogsaa jeg kunde ønsket at sige, og jeg skal derfor indskrænke mig til det mindst Mulige. Jeg maa først gjøre opmærksom paa, at vi i dette Forslag have udelukket den Bestemmelse, der gaaer ud paa, at Examen skal afholdes i Juli Maaned, af de samme Grunde, som ogsaa fra andre Sider ere gjorte gjældende, og dertil skal jeg sige, at det er rimeligere at overlade dette Punkt til Administrationen; det har man gjort hidtil, og det har ikke afstedkommet nogen Ulempe, at den har haft fri Raadighed med Hensyn til Valget af Tiden. Tilseendes have vi ubeladt Bestemmelsen om, at der for hvert Hold skal være Examen i visse Dage. Dette er skeet, fordi jeg har den Overbeviisning, at man muligt kan indrette det paa kortere Tid, og fordi jeg troer, at Examencommissionen i det sidste Aar har gjort Forsøg paa at indrette sig paa en for Examinanderne mindre tidsspildende Maade, netop ved den samme Fordeling i Hold, som her er foreslaaet. Jeg troer derfor ikke, at det er nødvendigt at foreskrive Noget i saa Henseende. Hovedsagen er naturligvis, at det skal tilstedes Lærerne ved de kongelige Seminarier og de private Forberedelsesanstalter at examinere deres egne Elever, og at det kun er dem, der ikke have faaet Underviisning i saadanne Forberedelsesanstalter, der skulle examineres af fremmede Mænd, saaledes at Commissionen blev deels en Commission af Examinatorer og Censorer, deels en Commission bestaaende af Censorer alene. Derfor have vi